Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 11. junija 2020*

„Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Okvirni sklep 2004/757/PNZ – Minimalne določbe glede zakonskih znakov kaznivih dejanj in elementov kazni na področju nedovoljenega prometa s prepovedanimi drogami – Člen 2(1)(c) – Člen 4(2)(a) – Pojem ‚velika količina prepovedanih drog' – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Enako obravnavanje – Člena 20 in 21 – Načelo zakonitosti kaznivih dejanj in kazni – Člen 49"

V zadevi C-634/18,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Sąd Rejonowy w Słupsku (okrožno sodišče v Słupsku, Poljska) z odločbo z dne 20. junija 2018, ki je na Sodišče prispela 11. oktobra 2018, v kazenskem postopku zoper

JI,

ob udeležbi

Prokuratura Rejonowa w Słupsku,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi J.-C. Bonichot, predsednik senata, R. Silva de Lapuerta (poročevalka), podpredsednica Sodišča, M. Safjan, L. Bay Larsen, sodnika, in C. Toader, sodnica,

generalna pravobranilka: E. Sharpston,

sodni tajnik: M. Aleksejev, vodja oddelka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 2. oktobra 2019,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za Prokuratura Rejonowa w Słupsku P. Nierebiński, K. Nowicki in A. Klawitter,

– za poljsko vlado B. Majczyna, J. Sawicka in S. Żyrek, agenti,

– za češko vlado M. Smolek, J. Vláčil in A. Kasalická, agenti,

– za špansko vlado najprej M. J. García-Valdecasas Dorrego, nato M. J. Ruiz Sánchez, agentki,

– za nizozemsko vlado M. Bulterman in J. Langer, agenta,

* Jezik postopka: poljščina.

– za švedsko vlado H. Eklinder, A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev in J. Lundberg, agentke,

– za Evropsko komisijo A. Szmytkowska in S. Grünheid, agentki,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 22. januarja 2020

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 4(2)(a) Okvirnega sklepa Sveta 2004/757/PNZ z dne 25. oktobra 2004 o opredelitvi minimalnih določb glede elementov kaznivih dejanj in kazni na področju nedovoljenega prometa s prepovedanimi drogami (UL 2004, L 335, str. 8) v povezavi s členom 2(1)(c) tega okvirnega sklepa ter členov 20, 21 in 49 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru kazenskega postopka, uvedenega zoper osebo JI zaradi nezakonite posesti precejšnje količine mamil in psihotropnih snovi.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 V uvodnih izjavah 3 in 4 Okvirnega sklepa 2004/757 je navedeno:

„(3) Potrebno je sprejeti minimalna pravila glede elementov kaznivih dejanj v zvezi z nedovoljenim prometom s prepovedanimi drogami in predhodnimi sestavinami, ki bodo omogočila skupni pristop k boju proti tovrstnemu prometu na ravni Unije.

(4) Na podlagi načela subsidiarnosti se mora ukrepanje Evropske unije osredotočiti na najtežje vrste s prepovedanimi drogami povezanih kaznivih dejanj. Izključitev določenih vrst ravnanja v zvezi z osebno porabo iz tega okvirnega sklepa Sveta [Evropske unije] ne predstavlja smernice Sveta, kako naj države članice tovrstne primere obravnavajo v svoji nacionalni zakonodaji.“

4 Člen 2 tega okvirnega sklepa, naslovljen „Kazniva dejanja, povezana z nedovoljenim prometom s prepovedanimi drogami in predhodnimi sestavinami“, določa:

„1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da so kazniva naslednja naklepna dejanja, kadar so storjena neupravičeno:

(a) pridelava, proizvodnja, pridobivanje, priprava, ponujanje, ponujanje za prodajo, distribucija, prodaja, dostava pod kakršnimi koli pogoji, posredovanje, pošiljanje, tranzitno pošiljanje, prevoz, uvoz ali izvoz prepovedanih drog;

[…]

(c) posest ali nakup prepovedanih drog z namenom izvajanja ene od pod (a) naštetih dejavnosti;

[…]

2. Dejanja iz odstavka 1 ne sodijo na področje uporabe tega okvirnega sklepa, kadar jih storilci storijo izključno za namene svoje osebne porabe, kakor jo opredeljuje nacionalna zakonodaja.“

5 Člen 4 navedenega okvirnega sklepa, naslovljen „Kazni“, določa:

„1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se kazniva dejanja, opredeljena v členih 2 in 3, kaznujejo z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kazenskimi sankcijami.

Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se kazniva dejanja iz člena 2 kaznujejo z najvišjo zagroženo kaznijo najmanj od enega do treh let zapora.

2. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da se kazniva dejanja iz člena 2(1)(a), (b) in (c) kaznujejo z najvišjo zagroženo kaznijo najmanj od pet do deset let zapora v naslednjih okoliščinah:

(a) kaznivo dejanje zadeva veliko količino prepovedanih drog;

[…]“

Poljsko pravo

6 V skladu s členom 62(1) ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (zakon o boju proti odvisnosti od prepovedanih drog) z dne 29. julija 2005 (Dz. U. 2005, št. 179, pozicija 1485) se posedovanje mamil ali psihotropnih snovi kaznuje s kaznijo do treh let zapora.

7 Na podlagi člena 62(2) zakona o boju proti odvisnosti od prepovedanih drog se posedovanje precejšnje količine mamil ali psihotropnih snovi kaznuje s kaznijo zapora od enega do desetih let.

Postopek v glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

8 Prokuratura Rejonowa w Słupsku (okrožno državno tožilstvo v Słupsku, Poljska) je pri predložitvenem sodišču, Sąd Rejonowy w Słupsku (okrožno sodišče v Słupsku, Poljska), zoper osebo JI uvedlo kazenski postopek zaradi posedovanja, in sicer 7. novembra 2006, precejšnje količine mamil in psihotropnih snovi, s čimer je bilo storjeno kaznivo dejanje iz člena 62(2) zakona o boju proti odvisnosti od prepovedanih drog.

9 Iz predložitvene odločbe izhaja, da je oseba JI ta mamila in snovi posedovala za osebno porabo.

10 Predložitveno sodišče navaja, da v Okvirnem sklepu 2004/757 pojem „velika količina prepovedanih drog“ v smislu njegovega člena 4(2)(a) ni opredeljen.

11 Pojasnjuje, da se z zakonom o boju proti odvisnosti od prepovedanih drog izvaja Okvirni sklep 2004/757, in sicer zlasti s členom 62(2) tega zakona, ki določa, da se posedovanje precejšnje količine mamil ali psihotropnih snovi kaznuje z zaporom od enega do desetih let.

12 Vendar predložitveno sodišče navaja, da ta določba ne opredeljuje niti pojma „precejšnja količina mamil ali psihotropnih snovi“, ki ustreza prenosu pojma „velika količina prepovedanih drog“ iz člena 4(2)(a) Okvirnega sklepa 2004/757 v nacionalno pravo. Predložitveno sodišče poleg tega pojasnjuje, da so se v nacionalni sodni praksi izoblikovala nekatera merila za opredelitev, ali količina mamil ali psihotropnih snovi, ki jo poseduje storilec kaznivega dejanja, spada pod pojem iz člena 62(2) zakona o boju proti odvisnosti od prepovedanih drog. Ta pojem naj kljub temu ne bi bil natančno opredeljen in nacionalna sodišča naj bi ga razlagala glede na vsak posamezen primer.

13 Po mnenju predložitvenega sodišča iz navedenega izhaja, da so lahko osebe, ki posedujejo podobne količine mamil ali psihotropnih snovi, obravnavane različno glede na to, kakšno razlago uporabi sodišče, ki obravnava zadevo, kar bi lahko bilo v nasprotju z načelom enakosti pred zakonom. Navedeno sodišče poudarja tudi, da ker v Okvirnem sklepu 2004/757 pojem „velika količina prepovedanih drog“ v smislu njegovega člena 4(2)(a) ni opredeljen, države članice ohranjajo široko polje proste presoje pri uporabi tega pojma, kar bi lahko vodilo v položaj, v katerem bi bili državljani Evropske unije obravnavani različno glede na to, v kateri državi članici storijo kaznivo dejanje.

14 Poleg tega predložitveno sodišče dvomi o skladnosti člena 62(2) zakona o boju proti odvisnosti od prepovedanih drog z načelom zakonitosti kaznivih dejanj in kazni, določenim v členu 7 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane 4. novembra 1950 v Rimu (v nadaljevanju: EKČP).

15 V teh okoliščinah je Sąd Rejonowy w Słupsku (okrožno sodišče v Słupsku) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali je treba določbo prava Unije, in sicer člen 4(2)(a) v povezavi s členom 2(1)(c) [Okvirnega sklepa 2004/757], razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da je pojem ‚precejšnja količina prepovedanih drog‘ predmet razlage nacionalnega sodišča v vsakem posameznem primeru v okviru individualne presoje, ki ni pogojena z uporabo objektivnih meril, zlasti z ugotovitvijo, da storilec poseduje prepovedane droge z namenom izvajanja dejavnosti v smislu člena 4(2)(a) tega okvirnega sklepa, to je za pridelavo, ponujanje, ponujanje za prodajo, distribucijo, posredovanje in dostavo pod kakršnimi koli pogoji?

2. Ker [zakon o boju proti odvisnosti od prepovedanih drog] ne vsebuje natančne opredelitve pojma ‚precejšnja količina prepovedanih drog‘ in to vprašanje v okviru ‚sodniške diskrecije‘ prepušča razlagi sodnikov, ki odločajo o konkretnih zadevah, ali ukrepi sodnega varstva za zagotavljanje učinkovitosti in uspešnosti določb prava Unije, ki jih vsebuje [Okvirni sklep 2004/757], zlasti določb člena 4(2)(a) v povezavi s členom 2(1)(c) tega [okvirnega sklepa], predstavljajo zadostno podlago za zagotavljanje učinkovitega varstva poljskim državljanom na podlagi pravil prava Unije, ki vsebujejo minimalne določbe glede zakonskih znakov kaznivih dejanj in elementov kazni na področju nedovoljenega prometa s prepovedanimi drogami?

3. Ali je nacionalna določba člena 62(2) zakona o boju proti odvisnosti od prepovednih drog v skladu s pravom Unije, zlasti z določbami člena 4(2)(a) v povezavi s členom 2(1)(c) [Okvirnega sklepa 2004/757], in če je odgovor pritrdilen, ali razlaga pojma precejšnja količina psihotropnih snovi in mamil s strani poljskih nacionalnih sodišč ni v nasprotju z določbo prava Unije, ki zahteva strožjo kazen za storilca, ki stori kaznivo dejanje posedovanja velikih količin prepovedanih drog z namenom izvajanja dejavnosti iz člena 2(1)(c) [Okvirnega sklepa 2004/757]?

4. Ali člen 62(2) zakona o boju proti odvisnosti od prepovedanih drog, ki za kaznivo dejanje posedovanja precejšnje količine psihotropnih snovi in mamil, kot ta pojem razlagajo poljska nacionalna sodišča, predpisuje strožjo kazen, ni v nasprotju z načeloma enakosti in prepovedi diskriminacije (člen 14 [EKČP] ter člena 20 in 21 [Listine] v povezavi s členom 6(1) [Pogodbe o Evropski uniji])?“

Pristojnost Sodišča

16 Prvič, okrožno državno tožilstvo v Słupsku izpodbija pristojnost Sodišča za odločanje o tem predlogu za sprejetje predhodne odločbe, ker naj predložitveno sodišče s svojimi vprašanji ne bi pozvalo Sodišča, da poda razlago prava Unije, temveč da, po eni strani, poda razlago nacionalne pravne določbe, in sicer člena 62(2) zakona o boju proti odvisnosti od prepovednih drog, ter da se, po drugi strani, izreče o skladnosti te določbe z Okvirnim sklepom 2004/757.

17 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da predložitveno sodišče z nekaterimi od postavljenih vprašanj Sodišče poziva, da se izreče o skladnosti člena 62(2) zakona o boju proti odvisnosti od prepovednih drog s pravom Unije.

18 Vendar čeprav Sodišče v okviru postopka iz člena 267 PDEU ni pristojno za presojanje skladnosti nacionalnih določb s pravom Unije ali razlago nacionalnih zakonov in drugih predpisov, pa je pristojno, da predložitvenemu sodišču zagotovi vse ustrezne elemente razlage prava Unije, ki mu lahko omogočijo presojo take skladnosti za izdajo sodbe v zadevi, o kateri odloča (sodba z dne 18. septembra 2019, VIPA, C-222/18, EU:C:2019:751, točka 28 in navedena sodna praksa).

19 Sodišče mora torej v tej zadevi presojo omejiti na določbe prava Unije, tako da poda razlago teh določb, ki bo predložitvenemu sodišču, ki mora presoditi o skladnosti nacionalnih določb s tem pravom, koristila pri rešitvi spora, ki poteka pred tem sodiščem (sodba z dne 26. julija 2017, Europa Way in Persidera, C-560/15, EU:C:2017:593, točka 36).

20 Zato je treba glede na besedilo postavljenih vprašanj in glede na obrazložitev predložitvene odločbe ta vprašanja razumeti tako, da se nanašajo na razlago člena 2(1)(c) in člena 4(2)(a) Okvirnega sklepa 2004/757 ter členov 20, 21 in 49 Listine, tako da je treba ugovor nedopustnosti, ki ga je vložilo okrožno državno tožilstvo v Słupsku, zavrniti.

21 Drugič, okrožno državno tožilstvo v Słupsku, poljska, španska in švedska vlada ter Evropska komisija menijo, da na postavljena vprašanja ni treba odgovoriti, ker položaj, v katerem je oseba JI, ne spada na področje uporabe Okvirnega sklepa 2004/757. Po njihovem mnenju iz predložitvene odločbe izhaja, da je zoper osebo JI uveden pregon izključno zaradi posesti mamil za osebno porabo, kar naj bi v skladu s členom 2(2) Okvirnega sklepa 2004/757 pomenilo dejanje, ki ne spada na področje uporabe zadnjenavedenega sklepa.

22 V zvezi s tem je na podlagi člena 2(2) Okvirnega sklepa 2004/757 posedovanje mamil izključno za osebno porabo, kakor jo opredeljuje nacionalna zakonodaja, izključeno s področja uporabe tega okvirnega sklepa.

23 V obravnavanem primeru iz predložitvene odločbe izhaja, da je bil zoper osebo JI uveden kazenski postopek zaradi posedovanja precejšnje količine mamil in psihotropnih snovi, s čimer je bilo storjeno kaznivo dejanje iz člena 62(2) zakona o boju proti odvisnosti od prepovedanih drog, ter da je navedena oseba ta mamila in snovi posedovala za osebno porabo. Takšen položaj torej ne spada na področje uporabe Okvirnega sklepa 2004/757.

24 Vendar je treba opozoriti, da se je Sodišče že velikokrat izreklo za pristojno za odločanje o predlogih za sprejetje predhodne odločbe glede določb prava Unije v primerih, v katerih dejstva v postopku v glavni stvari niso spadala na področje uporabe tega prava in so tako spadala v izključno pristojnost držav članic, vendar so se v državi članici te določbe prava Unije uporabljale na podlagi nacionalnega prava, ker se je to pravo sklicevalo na njihovo vsebino (sodba z dne 12. julija 2012, SC Volksbank România, C-602/10, EU:C:2012:443, točka 86 in navedena sodna praksa).

25 Sodišče je v zvezi s tem med drugim poudarilo, da kadar nacionalna zakonodaja za primere, ki so povsem notranje narave, na primer zato, da bi se izognila diskriminaciji domačih državljanov ali morebitnemu izkrivljanju konkurence ali da bi zagotovila enoten postopek za primerljive položaje, sprejme enake rešitve, kot jih določa pravo Unije, obstaja nesporen interes za to, da se zaradi izogibanja prihodnjim razhajajočim se razlagam določbe ali pojmi iz prava Unije razlagajo enako, ne glede na okoliščine, v katerih se uporabljajo (sodba z dne 12. julija 2012, SC Volksbank România, C-602/10, EU:C:2012:443, točka 87 in navedena sodna praksa).

26 Tako je razlaga Sodišča glede določb prava Unije v položajih, za katere se ne uporablja to pravo, upravičena, kadar se te določbe neposredno in brezpogojno uporabljajo za take položaje na podlagi nacionalnega prava, da bi se zagotovilo enako obravnavanje teh položajev in položajev, za katere se uporablja pravo Unije (sodba z dne 18. oktobra 2012, Nolan, C-583/10, EU:C:2012:638, točka 47 in navedena sodna praksa).

27 V obravnavanem primeru iz predložitvene odločbe izhaja, da se je Okvirni sklep 2004/757 v poljskem pravu izvajal z zakonom o boju proti odvisnosti od prepovedanih drog. Natančneje, iz navedb predložitvenega sodišča in iz pojasnil, ki jih je na obravnavi pred Sodiščem podala poljska vlada, izhaja, da sta bila s členom 62(2) tega zakona v nacionalno pravo prenesena člen 2(1)(a) in pojem „velika količina prepovedanih drog“ iz člena 4(2)(a) navedenega sklepa.

28 Kot sta navedla okrožno državno tožilstvo v Słupsku in poljska vlada na obravnavi pred Sodiščem, se s členom 62(2) zakona o boju proti odvisnosti od prepovedanih drog kaznuje vsakršna posest precejšnje količine mamil in psihotropnih snovi, ne glede na to, ali gre za osebno porabo ali drugo vrsto porabe, in sicer zlasti za opravljanje ene od dejavnosti, navedenih v členu 2(1)(a) Okvirnega sklepa 2004/757.

29 Glede na to, da se obteževalna okoliščina posedovanja „velike količine prepovedanih drog“ v smislu člena 4(2)(a) Okvirnega sklepa 2004/757 uporablja – z zakonom o boju proti odvisnosti od prepovedanih drog – za dejanja, ki so izključena s področja uporabe tega sklepa, in sicer posedovanje prepovedanih drog izključno za osebno porabo, je podan nesporen interes za enotno razlago te določbe prava Unije.

30 V teh okoliščinah je Sodišče pristojno, da odgovori na postavljena vprašanja.

Vprašanja za predhodno odločanje

31 Predložitveno sodišče z vprašanji, ki jih je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 4(2)(a) Okvirnega sklepa 2004/757 v povezavi s členom 2(1)(c) tega okvirnega sklepa ter člene 20, 21 in 49 Listine razlagati tako, da nasprotujejo temu, da država članica kot kaznivo dejanje opredeli posest precejšnje količine mamil in psihotropnih snovi tako za osebno porabo kot za preprodajo, ob tem pa nacionalnim sodiščem prepusti, da pojem „precejšnja količina mamil ali psihotropnih snovi“ razlagajo glede na vsak posamezen primer.

32 V zvezi s tem je treba navesti, da je bil Okvirni sklep 2004/757 sprejet med drugim na podlagi člena 31(1)(e) PEU, ki je zlasti določal, da skupni ukrepi na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah vključujejo postopno sprejemanje ukrepov za določitev minimalnih predpisov o elementih kaznivih dejanj in kaznih na področju nedovoljenega prometa s prepovedanimi drogami.

33 Poleg tega iz uvodne izjave 3 Okvirnega sklepa 2004/757 izhaja, da so s tem sklepom opredeljene minimalne določbe glede elementov kaznivih dejanj in kazni na področju nedovoljenega prometa s prepovedanimi drogami in predhodnimi sestavinami, katerih namen je določitev skupnega pristopa k boju proti prometu s prepovedanimi drogami na ravni Unije.

34 Natančneje, iz člena 2(1)(a) in (c) Okvirnega sklepa 2004/757 in člena 4(1) tega okvirnega sklepa izhaja, da mora biti posedovanje prepovedanih drog za pridelavo, proizvodnjo, pridobivanje, pripravo, ponujanje, ponujanje za prodajo, distribucijo, prodajo, dostavo pod kakršnimi koli pogoji, posredovanje, pošiljanje, tranzitno pošiljanje, prevoz, uvoz ali izvoz prepovedanih drog opredeljeno kot kaznivo dejanje, ki se kaznuje z najvišjo zagroženo kaznijo najmanj od enega do treh let zapora.

35 Poleg tega iz člena 4(2)(a) navedenega okvirnega sklepa izhaja, da morajo države članice za to kaznivo dejanje, kadar se nanaša na „veliko količino prepovedanih drog“, določiti najvišjo zagroženo kazen zapora najmanj od pet do deset let.

36 Kot pa je po eni strani razvidno iz točke 22 te sodbe, je s členom 2(2) Okvirnega sklepa 2004/757 s področja uporabe tega sklepa izključena zlasti posest prepovedanih drog izključno za osebno porabo, kot je opredeljena v nacionalni zakonodaji. Po drugi strani je v uvodni izjavi 4 Okvirnega sklepa 2004/757 koristno pojasnjeno, da izključitev nekaterih vrst ravnanja v zvezi z osebno porabo iz tega sklepa ne predstavlja smernice Sveta, kako naj države članice tovrstne primere obravnavajo v svoji nacionalni zakonodaji.

37 Iz navedenega izhaja, da imajo – kot je navedla generalna pravobranilka v točki 47 sklepnih predlogov – države članice možnost, da štejejo posedovanje velike količine prepovedanih drog za osebno porabo za kvalificirano obliko kaznivega dejanja.

38 Vendar se, kot izhaja iz točk od 12 do 14 te sodbe, predložitveno sodišče sprašuje, ali je treba načela enakosti pred zakonom, prepovedi diskriminacije ter zakonitosti kaznivih dejanj in kazni, določena v členih 20, 21 in 49 Listine, razlagati tako, da nasprotujejo temu, da pojma „precejšnja količina mamil ali psihotropnih snovi“ iz člena 62(2) zakona o boju proti odvisnosti od prepovedanih drog, s katerim je v nacionalno pravo prenesen pojem „velika količina prepovedanih drog“ iz člena 4(2)(a) Okvirnega sklepa 2004/757, nacionalni zakonodajalec ni natančneje opredelil, temveč ga nacionalna sodišča razlagajo glede na vsak posamezen primer.

39 V zvezi s tem je treba spomniti, da so okvirni sklepi za države članice zavezujoči glede cilja, ki ga je treba doseči, nacionalnim organom pa prepuščajo izbiro oblike in metod (glej v tem smislu sodbo z dne 24. junija 2019, Popławski, C-573/17, EU:C:2019:530, točka 69).

40 V teh okviru je treba ugotoviti, da člen 2(1)(a) in (c) Okvirnega sklepa 2004/757 in člen 4(2)(a) tega okvirnega sklepa državam članicam nalagata le, da kaznujejo posest prepovedanih drog, namenjenih za preprodajo, kadar gre za „veliko količino prepovedanih drog“, z najvišjo zagroženo kaznijo najmanj od pet do deset let zapora.

41 Vendar po eni strani ta okvirni sklep ne vsebuje nobene opredelitve pojma „velika količina prepovedanih drog“ v smislu njegovega člena 4(2)(a). Po drugi strani, kot je razvidno iz točk 32 in 33 te sodbe, je navedeni okvirni sklep zgolj instrument minimalne harmonizacije. Zato imajo države članice široko polje proste presoje pri uporabi tega pojma v svojem nacionalnem pravu.

42 Ko pa države članice izvajajo pravo Unije, morajo v skladu s členom 51(1) Listine spoštovati temeljne pravice, ki jih ta listina zagotavlja, med katerimi so med drugim tiste iz členov 20, 21 in 49 Listine (glej v tem smislu sodbo z dne 26. februarja 2013, Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, točki 17 in 18).

43 V zvezi s tem je treba na prvem mestu opozoriti, da načeli enakosti pred zakonom in prepovedi diskriminacije, določeni v členih 20 in 21 Listine, zahtevata, da se primerljivi položaji ne obravnavajo različno in da se različni položaji ne obravnavajo enako, razen če je tako obravnavanje objektivno utemeljeno (sodba z dne 3. maja 2007, Advocaten voor de Wereld, C-303/05, EU:C:2007:261, točka 56).

44 V obravnavanem primeru je mogoče ugotoviti, prvič, da člen 62(2) zakona o boju proti odvisnosti od prepovedanih drog s tem, da določa, da se posest precejšnje količine mamil in psihotropnih snovi kaznuje s kaznijo zapora od enega do desetih let, ne uvaja nikakršnega različnega obravnavanja morebitnih storilcev tega kaznivega dejanja.

45 Drugič, kot je navedla generalna pravobranilka v točki 62 sklepnih predlogov, okoliščina, da imajo nacionalna sodišča pri razlagi določbe nacionalnega zakona neko mero diskrecije, sama po sebi ne pomeni kršitve členov 20 in 21 Listine.

46 Na koncu, tretjič, kot je razvidno iz točk 32 in 33 te sodbe, so z Okvirnim sklepom 2004/757 opredeljene le minimalne določbe glede elementov kaznivih dejanj in kazni na področju nedovoljenega prometa s prepovedanimi drogami in predhodnimi sestavinami. Iz tega izhaja, da razlik med ukrepi, sprejetimi za izvajanje navedenega sklepa v različnih nacionalnih pravnih ureditvah, ni mogoče šteti za kršitev načela prepovedi diskriminacije (glej po analogiji sodbo z dne 3. maja 2007, Advocaten voor de Wereld, C-303/05, EU:C:2007:261, točki 59 in 60).

47 Glede, na drugem mestu, načela zakonitosti kaznivih dejanj in kazni, določenega v členu 49(1) Listine, je treba opozoriti, da je bilo to načelo med drugim določeno v členu 7(1) EKČP (glej v tem smislu sodbo z dne 5. decembra 2017, M. A. S. in M. B., C-42/17, EU:C:2017:936, točka 53). V skladu s členom 52(3) Listine sta vsebina in obseg pravice, ki je zagotovljena s členom 49 te listine, enaka kot vsebina in obseg pravice, ki ju določa EKČP.

48 V skladu s tem načelom se morajo pri kazenskih določbah spoštovati nekatere zahteve glede dostopnosti in predvidljivosti, tako glede opredelitve kaznivega dejanja kot tudi glede določitve kazni (sodba z dne 5. decembra 2017, M. A. S. in M. B., C-42/17, EU:C:2017:936, točka 55 in navedena sodna praksa).

49 Iz navedenega izhaja, da morajo biti z zakonom jasno opredeljena kazniva dejanja in kazni, s katerimi se ta kazniva dejanja kaznujejo. Ta pogoj je izpolnjen, če lahko posameznik iz besedila zadevne določbe in po potrebi iz razlage te določbe, ki jo poda sodišče, razbere, za katera dejanja in opustitve kazensko odgovarja (glej v tem smislu sodbi z dne 3. junija 2008, Intertanko in drugi, C-308/06, EU:C:2008:312, točka 71, in z dne 5. decembra 2017, M. A. S. in M. B., C-42/17, EU:C:2017:936, točka 56).

50 Poleg tega načela določnosti zakona, ki se uporabi, ni mogoče razlagati tako, da prepoveduje postopno razjasnjevanje pravil glede kazenske odgovornosti s sodno prakso, če je ta razumno predvidljiva (sodba z dne 28. marca 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, točka 167 in navedena sodna praksa).

51 Zato je treba načelo zakonitosti kaznivih dejanj in kazni razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da država članica določi strožje kazenske sankcije za kvalificirano obliko kaznivega dejanja posesti „precejšnje količine mamil ali psihotropnih snovi“, ob tem pa prepusti v presojo nacionalnim sodiščem, da razlagajo ta pojem glede na vsak posamezen primer, če ta presoja zadosti zahtevam predvidljivosti, kot so navedene v točkah od 48 do 50 te sodbe.

52 Glede na zgornje ugotovitve je treba na postavljena vprašanja odgovoriti, da je treba člen 4(2)(a) Okvirnega sklepa 2004/757 v povezavi s členom 2(1)(c) tega okvirnega sklepa ter člene 20, 21 in 49 Listine razlagati tako, da ne nasprotujejo temu, da država članica kot kaznivo dejanje opredeli posest precejšnje količine mamil in psihotropnih snovi tako za osebno porabo kot za preprodajo, ob tem pa nacionalnim sodiščem prepusti, da pojem „precejšnja količina mamil ali psihotropnih snovi“ razlagajo glede na vsak posamezen primer, če je ta razlaga razumno predvidljiva.

Stroški

53 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

Člen 4(2)(a) Okvirnega sklepa Sveta 2004/757/PNZ z dne 25. oktobra 2004 o opredelitvi minimalnih določb glede elementov kaznivih dejanj in kazni na področju nedovoljenega prometa s prepovedanimi drogami v povezavi s členom 2(1)(c) tega okvirnega sklepa ter člene 20, 21 in 49 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo temu, da država članica kot kaznivo dejanje opredeli posest precejšnje količine mamil in psihotropnih snovi tako za osebno porabo kot za preprodajo, ob tem pa nacionalnim sodiščem prepusti, da pojem „precejšnja količina mamil ali psihotropnih snovi“ razlagajo glede na vsak posamezen primer, če je ta razlaga razumno predvidljiva.

Podpisi